cuiuscunque aevi fere omnibus similia sentit. De sensu scholiastam audiamus: मनो मिलनं स्थिमिरेविक्रियते अतः स्थापां प्रभाव एव उत्पन्ना न स्युः तदा मनो अपि मिलनं नैव भवेत्। तदा मनस्वी जनो हिमवतः स्थाने गत्वा ग्रिरः प्रपाममेव किम्ये मिलनं किरिष्यति rell. Pro primo versus vocabulo scholia in Cod. B. सिंहै: inducunt leonibus habitata spelunca, quae quidem lectio speciem veritatis prae se fert, nec tamen admittenda est. Arbor in humero tauri Sivi crescens vel potest esse montana, quia Sivus montium Deus est, vel etiam arbor sacra iuxta templum Siviticum et taurum नन्दी, ipsi sacrum, Schol. nil nisi nomen tauri proprium addit. Molestiam vero creat vocabulum: गंगाधीतिशिलातले ubi Schol. divisit गंगाधीतिशिलाति शितलानि primum igitur putavimus corrigendum esse गंगाधी शितले तले in Gangae aqua, in frigida superficie Himâlayi, Gangeticam enim aquam in lustrationibus et peccatis luendis efficacissimam putari constat. Attamen unius Schol. auctoritate mutare noluimus sed in vulg. acquievimus, आधीत igitur nomen est: concussio et totum adiectivum ad र्याने referendum: locus ubi rupium superficies per Gangem percutitur cf. Vairag. 25. Quod vs. 8. hinnuleis addebatur adiectivum वित्रस्त perterritus, hoc loco contrarium est अत्रस्त, nil tamen mutandum, quum firmum ac audacem mulierum oculum simul depingat.

- 68. In eodem argumento addit: in vita nostra terrestri foeminas obstacula saluti opponere.

 De संसार quod vocabulum in talibus Indorum sententiis magnam vim habet, in libro Vairagy. videamus vs. 82. Oculi mulierum ebrii vocantur ut apud Catullum (45, 11.) ebrios oculos suaviata, quam imaginem bene illustrat Quinctilianus (11, 3.); sunt enim: lascivi et mobiles aut natantes et quadam voluptate suffusi oculi, quales Graeci vypus appellant, v. Fischer ad Anacreont. 27, 21. et Burmannum ad Petron. c. 126. vs. 12. Eodem sensu apud Indos पन et उन्मन insanus venit et similiter enpaiveux s. amorem incendere dicitur Iuno apud Eurip. Eccles. 959. Slocus Bhartriharis epicus arte quadam compositus, exitu anapaestico gaudet et ad metrum lyricum tendit. Caesura in primo hemistichio neglecta est et membra utriusque strophi negligentiora nisum tantummodo faciunt ad partem sloci finalem, grata praeterea alliteratione concinnatam.
- 69. Non urgendum lemma योजनप्रभंसा iuventutis laus, tribus, quae sequuntur, distichis additum, neque enim in laudanda tantummodo iuventute versatur poeta et प्रभंसा in genere descriptio tantum valet. Primum docet: iuventute, utpote fragili, esse fruendum, ut ad puellam alius poeta: मानं मा कुरू तन्त्रिङ्ग ज्ञात्वा योजनमस्थिरं ॥ Sahit. p. 244. Noster regem alloquitur divitiarum cupidum, monetque ut potius amoribus sese tradat, antequam senectus ceu hostis adveniat cf. Vairâg. 39. को वार्था उर्थे: unice verum omnes exhibent membranae; ब्रालोकिनीनां e Cod. B. sumpsimus, D. male ब्रालोकिनानां नयनेन्द्रीवर् quod D. praebet et C. in margine tentavit, minus exquisitum videtur quam कुमुद स्वयद्धि. rubrum quidem Nymphaeam significans, ut इन्द्रीवर coeruleam, at in hisce imaginibus, ad nauseam usque repetitis, poetae vix genera distinguunt, praesertim quando ridentem et expansum